

der komme fra Kredse, hvor man stærkest føler Ulemperne ved den bestaaende Ulykkesforsikrings Ordning.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings og Regeringens Velvillie, jeg haaber, at det med den Tid, der er levnet os i Resten af Rigsdagssamlingen, kan lykkes os at faa noget ud af det, saa at de Kredse, som nu savne Ulykkesforsikring, kunne gaa Fremtiden i Møde med større Tryghed.

Thomas Larsen: Ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig, har jeg den Opfattelse, at det efter den Debat, som fandt Sted, da Forslaget var for i Foraaret, ikke vil kunne have stor Interesse at genoptage denne Debat. Jeg skal altsaa undlade at komme ind paa Forslagets Enkeltheder og derom henvise til de Udtalelser, der blev fremsat af mig i Foraaret, da denne Sag var til Behandling her i Salen. Jeg maa imidlertid ligesom i Foraaret udtale min store Interesse for Spørgsmaalet om en Udvidelse af vor Ulykkesforsikring, og det en Udvidelse i et saadant Omfang, at den kommer til at omfatte saa vidt muligt alle.

Ligesom i Foraaret ønsker jeg ogsaa at udtale min Tvivl om, hvorvidt det vil kunne lykkes at faa alle Arbejdere og med dem ligestillede ind under Ulykkesforsikringsloven i Kraft af de Principper, som ere de grundlæggende for den bestaaende Ulykkesforsikringslovgivning, og som jo ogsaa for største Delen ere Grundlaget for det foreliggende Forslag. Det er mig i alt Fald klart, at hvis dette Forslag bliver til Lov, ville vi ikke naa at faa det store Tal af Husmænd, som ere deres egne Arbejdsgivere, og hvis Kaar ikke ere synderlig bedre end de almindelige Arbejderes, saa lidt som de smaa Landhaandværkere, der drive deres Haandværk alene uden fremmed Hjælp, eller de smaa handlende, Høkeren, der passer sin egen Butik og derved kommer til Skade, ind under Ulykkesforsikringen. Der vil, som sagt, blive mange, mange Tusinde, som i økonomiske Kaar ere ligestillede med Arbejderne, der ikke kunne komme ind under dette Forslag. Det betragter jeg som en meget væsentlig Mangel, naar man tager Sigte paa, som man gør ved dette Forslag, at gøre Ulykkesforsikringen effektiv. Det forekommer mig nemlig ikke, at vore Forhold herhjemme ere saa store, at man ikke, naar man vil gaa saa vidt, som dette Forslag tilsigter, kunde ordne Ulykkesforsikringen paa en saadan Maade, at man kunde faa alle med. Derfor er det, jeg har tilladt mig gentagende at udkaste

Tanken om at naa dette ved at inddrage Ulykkesforsikringen under en almindelig Invaliditetsforsikring. Jeg er fremdeles af den Opfattelse, at det vilde være den eneste virkelig rationelle Vej at gaa, naar man vil løse dette store Spørgsmaal i sit fulde Omfang.

Som sagt, jeg finder ikke Anledning til at komme vidtløftig ind paa Sagen. Jeg er enig med den ærede Indleder i, at dette vil være overflødigt, idet Forslaget formentlig vil komme til Behandling i et Udvalg, men min Interesse for denne Sag er usvækket, og derfor mener jeg, at ethvert Bidrag, som kan bruges til at skaffe Klarhed over dette Spørgsmaal, er af Interesse. Jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at i Henseende til Klarhed byder Forslaget ikke paa farlig meget, i alt Fald ikke for saa vidt angaar Spørgsmaalet om, hvad Forslaget finansielt betyder. Derom sagde den ærede Taler, at det kunde man ikke give nogen virkelig Oversigt over. Jeg mener dog, at man ikke ud i det blaa kan gaa til en Reform, man maa vide noget om, hvad den vil koste Staten, om det er $\frac{1}{2}$ eller maaske flere Millioner Kroner om Aaret. Jeg betvivler desuden, at et almindeligt Udvalg vil kunne være i Stand til at underbygge Forslaget med en saadan virkelig repræsentativ Statistik, at de finansielle Spørgsmaal ville kunne foreligge fuldt belyste, og derfor har jeg tidligere tilladt mig at udtale den Tanke, at dette Spørgsmaals Løsning rettest hører hjemme i den Kommission, som er nedsat angaaende Invaliditetsspørgsmaalet. Men min Interesse for Sagen er usvækket, og jeg haaber, at Lovforslaget vil blive Genstand for Overvejelse i et Udvalg.

Neergaard: Ogsaa jeg kan henvise til de Udtalelser, jeg fremkom med i Anledning af dette Lovforslag, da det var til Behandling i Slutningen af forrige Samling, og finder derfor ingen Anledning til for Øjeblikket at komme dybere ind paa Sagen. Jeg er af samme Mening som det ærede Medlem (Thomas Larsen), der nu satte sig, med Hensyn til de smaa selvstændige Arbejdsgiveres eller selvstændige Arbejderes Ulykkesforsikring, at denne sikkert rettest bør løses i Forbindelse med Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditetsforsikring. Med Hensyn til Lønarbejdernes Ulykkesforsikring ønsker jeg vedblivende, at saa vidt muligt alle Klasser af Lønarbejdere blive inddragne under Ulykkesforsikringsloven; men paa den anden Side staar det mig ganske klart, at dette